

בראשית י"א - סיפור מגדל בבל / דור הפלגה

פסוקים 1 עד 9.

מבנה כיאסטי - "מידה כנגד מידה"

מצג - "ויהי כל הארץ שפה אחת - אותה שפה לכולם ודברים אחדים"

תגובת השם (פסוקים 5-9)	התוכנית האנושית (פסוקים 1-4)
<p>"ועדת השם היא תקום" השם יורד לראות את מה שעשו בני האדם - האנשה. השם הורס את המגדל ומפזר את בני האדם בעולם ומבלבל את השונות ("ונבלה שם שפתם")</p>	<p>"ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ" בני האדם רוצים להגיע לשמים, בני האדם רוצים להנציח את שמם. הם לא רוצים להתפזר בעולם. יש רמז למרד של בני האדם באלוקים, הם שואפים להגיע לשמים שם אלוקים נמצא וכנראה לזרוק אותו משם כדי שלא יביא עליהם יותר מבול.</p>

מסקנה:

מטרת הסיפור - אטיולוגי, כלומר, להסביר תופעות קיימות במציאות, כמו למשל:

1. ריבוי השפות בעולם.
2. פיזור בני האדם בעולם.
3. שיר לעג פוליטי, במדרש השם לעיר בבל. הבלבים קראו לעירם, "באבילו" ואילו בתנ"ך בבל היא מקום של בלבול.

מהו עקרון הענישה האלוהי המשתקף בסיפור?

תשובה: מידה כנגד מידה (בתחום שבו חטאת, תיעוש). בא לידי ביטוי במילים המנחות החוזרות בשני חלקיו של הסיפור, למשל, המילה "שפה", "ארץ", "לפוף", "מגדל". השם מבלבל שפות, בני האדם מפוזרים בארץ והמגדל נהרס.